

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІТ

"BIBLOS"

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICA.

Address: "BIBLOS" 238 E. 6th St. NYC 3.

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00

Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 1. (108)

СІЧЕНЬ - БЕРЕЗЕНЬ 1965

РІК XI.

ОМИРІТЕСЯ, МОЛІТЕСЬ БОГУ
І ЗГАДУЙТЕ ОДИН ДРУГОГО,
ОВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ.

ЛЮБІТЬ ЇЇ, БО ВРЕМЯ ЛІТЬ
В ОСТАННЮ ТЯЖКУЮ МІНУТУ
ЗА НЕЇ ГОСПОДА МОЛІТЬ!

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Козак-священик Агапій Гончаренко.

...ОД НІНІ НАРОД УКРАЇНОВСКИЙ
ВІЗВОЛЕНИЙ МОГУТНІМ ПОРIVОМ
СВОІХ ВЛАСНИХ СІЛ, МАЯ ЗМОГУ
ДРУЖНІ МИ ЗУСИЛЛЯМИ БУДУВАТИ
САМОСТІЙНУ ДЕРЖАВУ УКРАЇНОВСКУ
НА БЛАГО І ЩАСТЬЯ ВСОГОЇ Й ДЛ
ДУ." (з Універс. Директорії УНР
22. Січня 1919 р. у м. Києві)

УСІМ - УСІДИ - УСІК
Веселих Свят!

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ -
бажає Редакція "БІБЛОСУ".

Огляд книжок і рецензій

Д-р Микола Сидор Чарнорійський:

ТВОРЧІСТЬ ТРОХИМА ПАСІЧНИКА

Казка написана білим віршем, бо цього вимагає ії оповіданна властивість - спокій і простота. Але звже розділ "Перше 'кохання'" має змінну строфічну будову й ритм, що міняється настрій; герой із пасивного дитинства переходить в юну активність, само стійно шукає за шастиам і правдою:

Я чужий пух у хідні, саможній,
 Мог лежу у яровалі, в безодні.
 Тяжко і сумно мені!
 У душі моїй жаль скозолосний,
 На очах моїх слізози, моя роси.
 Я далек від вас, я живу вдаліні,
 В чужині.

Тут ритм (*акансія, дакансія*) міняється; міняються й рими (жіночі; дактилічні); строфа 7 рядкова, з паристими й оповитими римами. Смуток і радість висловлює автор засобами спокійного *амфібрахія* та гінкістю *акансії* - все це відповідає новим шуканням героя.

У розділі *Перше 'кохання'* домінує в ритмі *дакансія*, строфа 8-ми рядкова й набуває музичної цілості повкоренням 4-го й 8-го рядків причому 5-й рядок своєю ритмічною властивістю виявляє болічні переживки героя. Рими здебільши перехресні. Ось приклад:

Рік переходив за роком жірним кроком //
 У коріозні пагло село.
 Рухалось місто в машинах, в електриці.
 Рік переходив за роком...
 А серце надіїми, часами мріями цвіло,
 Кров гарпувала міць землекриці.
 Рік переходив за роком.

Знова ж у розділі "На рідному полі" - новий ритм - 6-тистрочний *амфібрахій* (не 4 скоповий, як у *Заспіві!*)

Казку Й Думу тут додано для підкреслення, тягливість і неподільність українського національного життя - по всій Україні.

Але де далі життя українське набирає розгону й сили (війна, революція та незалежна держава), змагання, перемога Москви, й шукання нових сил для боротьби - нові надії. Відповідь з цим герой музиче і сам стає силою тих подій. Напруження триває аж до смерті (Прощання). Життя стає ніби спокійне; виростає син - нова надія для боротьби і перемоги.

Нові надії виявлено в нових строфах і ритмах! Ця нова доба починається з такими словами: "Громіс тріх калажунко в хмароломі", і найбільшою подією для героя було вбивство невідомого; ця подія має теж і нове оформлення.

Автор з болем запитує, між іншим, *Рідний брат!* Чи ж для людської любові
Треба смерти, рік сяючої краси?...

Мабуть, що так. Бо Бог все створив із любові, а диявол якраз ниніть ту любов проливом крові!

Боротьба і невдачі, терпіння і надії, а всі те наперемінув різних формах і образах виведене поетом та представлена навіть паралелізмами, що читач і бачить, і здається, чує весь ритм і пульс життя і боротьби, бо Україна буде сильна!..

Підії одні за однimi йдуть, міняються і відходять. Українське свято - проголошення Самостійності й Соборності України. Дальші події швидко й виразно відбилися в розділі "За народ"!.. Настали такі часи, що всі заплакали:

"Із голоду, -- З недороду, -- З муки на болю, -- З снігу за соня,..."
Опрашне нещастя та насилия московське над Україною змільоване кількома словами, що повторюються за чергою, іде це московське насилия, це нещастя й викливало спротив та повстання, бо!..

"Із диму чорноземний з землі моноліт..."

"Рушай, залізай!" зуркоміло насколо...

То йшли до бою молоді за Київ, за Україну, щоб чужинців розбити й волю до-

бути..., бо то "Рошестала Україна в полі сонце, в водах небо..
Чорні, білі і червоні - - - Геф, до бож,
Люді".

Для праць москалі й почався голод, терор, і вся Україна застогнала від знущань:

Ой,..ми,..рідині наші, язичок
Із холоду,--З недороду,--З мук та болю,--З онісів за воля,--

Події і рухи мінялися кожного дня, і це нещастя, окупація викликали спротив і повстання проти окупантів...

Браня!

Не схиляйте чола, на крилах лемінь!

Розіб'єм чужинців! Геф, золенъка скоро!..

І хоч ця воля так скоро не надходила, але боротьба за ню вже започаткована й ведеться далі. Все це представив автор у римах і ритмах та їх частих змінах. Тож справді в цій поемі все міняється, все бере участь в дії: і ритм і строфи, думи й пісні; плачі й молитви та голосіння і переможні марші; міняються кольори і рух та почування і думки. Поруч пісні-голосіння "Чи то ворон краче, чи ласітська плаче", є й радісні сонети: "Селі слова безсмертия в воскресіння" (ст. 154; 161)

"...Хиєс все, тримаюче, сильне молодве..

Цесливів від щастя народження своєго...

У кожній краплинічці вічна ідея

Краплинічку відклика вічного Бога!" (ст. 168)

Це багатство не лише форм, але й ідейного змісту є зверненням "Клярнетів" Тичини (Ні Зевс, ні Пан, ні Голуб-Дух), як і всього того, що давали нові поети в Україні; заперечення дезень кієв-бронівські Чупринки, заперечення пессімізму символістів (-Дм. Загул: Наші сіджа жілька фантоми...) - це був відгук великого Шевченка *Не смирає душа наша, не смирає воля!..*

Деякі місця поеми, щоб їх краще зрозуміти, їх прямо треба прочитувати, схудіювати, щоб їх краще зрозуміти й відчути їх красу й силу.

Знова ж мова поеми є звінка та місцями пластична, це щось наче гірний музичний твір; словом мова своєю музичністю спроваді відповідає і подіям (лагідні, ніжні, то знову бурхливі), переживанням і настроям; у поемі, читакчи її голосно, можна віднайти усі властивості мови: музичність, алітерації, асонанції, міло-звукність й тп.

Жанр повісіжі - це широке полотно ліричної поеми (хоч кількісно можна б її назвати епопеєю). Але й епопея характеризується радше якістю, а не кількістю. Характеризується вона - спокоєм докладністю описів-малюнків, широким пляном оповідання та об'єктивністю.

Трохим Пасічник є автором і першої української епопеї по якості (та й по формі), а це велика епопея п.н. "ПЕТРО ГОРДІЄНКО", над якою автор працював понад 10 років і яку закінчив в році 1961, дві книжки якої вже вийшли друком, а ще б книга ще є в складі!

Тож у виді повищого, треба сказати, що твір Ю. Клена ПОПІЛ ІМПЕРІЙ - це твір дуже цінний, але це не епопея. Юрій Клен у своєму поясненні дає таку дифініцію епопеї: "Поема, що охоплює життя цілої епохі чи народу з усіма його власністями, спровокує в слоях."

Та ми щераз підкреслюємо, що епопея - не кількість, а якість твір, у якому оповідається про подію, важну для цілої нації, де вчинки головного героя подаються широко, описуючи спокійно ціле тодіше життя. Епопея це не лише надхнення, чи як наслідок надхнення - як епопеї Гомера, але й наслідок схудіювання (Візелевий Ерусалим - Торквемдо Тассо). Епопея, як жанр походить із 15-16 ст.

"Попіл Імперій" Ю. Клена - це знаменита поема надзвичайно культурного й талановитого поета. Від того, що "Попіл Імперій" не епопея, твір нічого з своєї великої вартості не вітрачє!!

Кінчачи наш скромний огляд, Редакція БІ БЛОСУ висловлює, як із однієї сторони радість, що такі твори з'явилися, так і вдяку Шановному Авторові за те, що збагатив нашу літературу своїм мистецьким твором, повну оцінку якому дадуть майбутні покоління!

Д-р Ол. Соколовин
старший бібліотекар.

Р. ВОЛОДИМИР. ПАЛКІ СЕРЦЯ - Вибрані Твори - Поезії.
Ню Йорк-Лондон, Видання Асатора (Д-ра Романа Кухара) 1964; 215 стор., 19 см. (Бібліографічна Записка)

Проф. д-р Роман Кухар видав недавно симпатично оформлену збірку поезій під псеевдонімом Р. Володимир, яка носить назву "ПАЛКІ СЕРЦЯ". Вона складається із таких збірок: *До країни пролесни*, *Палкі серця*, *Вітчизняні поеми та Сучасне*. Перший цикл тієї ж збірки під назвою "До країни пролесни-китиця пісень" є присвячена матері автора. Вона обіймає 18 поезій-віршів тонкого й чутливого, з багатими познаками автобіографічних ніжних почувань автора, змісту. Автор, крім професії бібліотекаря та многонадійного славіста, в додатку ще є співаком, і є добре обзнайомлений із музичними монкостями та гармоніями, які відчувається в його поезіях-віршах.

Другий цикл - це "Палкі серця", всіх 45 віршів, є багаті змістом, з різноманітними темами, що дають доказ глибокої ерудиції автора, головно в націоналістичнім світогляді, знання української історії та історії україн. літератури, - але все це переповнене тонкими, автобіографічними нотками.

У віршах: Батько, Мати, Сестриці й інші, є ознаки глибокої релігійності й побожності автора, напр. віпш "О, Творче Всесвіту!", Богу-хвала - Героям поклін, в них є патріотизм та любов до Батьківщини. У віршах: Відчизняне, Перемога, Борцям, Шоб нація була, Львів-вірний та ім под. - новно байдарости та будуть надаватися на рецитації й декламації на наших національно-патріотичних святах та академіях..

До третього циклю належать "Вітчизняні поеми", всіх 8, а це: поема про Святі слова, Івана Богуна, Мазепу, про Конотоп і інші повні патріотичного надихнення.

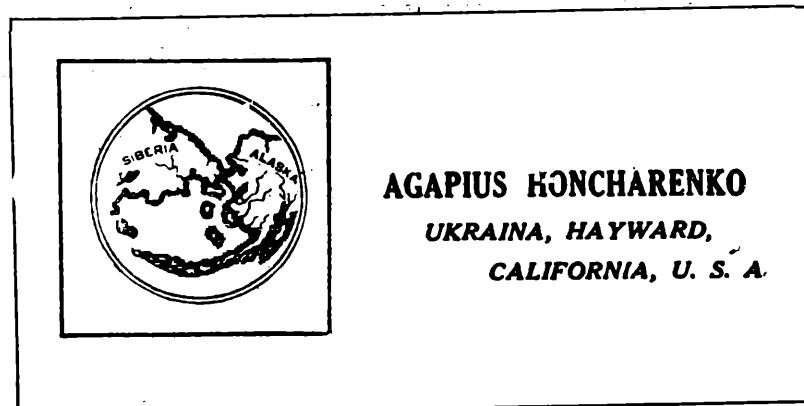
Останній цикл - це "Сучасність", тут є вірші-поезії: Яких слів треба, Поклики, Визов, Пересторога, Визволення, Місія, В люту добу, Дух часу, Вірніста та інші, разом 54 назви, в яких автор порушує майже, всі пекучі питання часу, нашої спільноти та завзвичає всіх до широкого служіння Україні

Другий цикл поезій цієї збірки є присвячений батькові автора, та на початку має ряд цитатів із Сковороди, Гоголя, Куліша.

Четвертий цикл "Сучасність" є присвячений сестрі автора.

Обкладинка оформлена гарно(але дещо затемний папір) самим автором, зображує військову комбатантську відзнаку хреста та та двох мечів по боках, які перехрещуються, а посередині є три палаючі серця. Збірку видруконаово в друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні бездоганно і за це ім належиться признання.

Хоч під сучасну пору немає багато любимців-читачів поезії, але ця збірна знайде читача, а автор добре зробив, що видав її, бо тим же і себе вписав в історію української літератури а поезії зокрема, бо її тепер майже ніхто не видає.. Збірку радимо читати молоді й старшим, бо в ній кожний щось знайде і для себе. Треба признати, що ця збірка - це поезія, що промовляє до душі і серця читача, а те пер, як відомо, таких поезій мало. В них(в поезіях) є велике відчуття ліричної музики, правдивої теплоти та високого українського патріотизму.

Відкритка Агапія Гончаренка

Нові Видання

1. КІЛЕНЕВІЙ КАЛЕНДАРЕЦЬ- Довідник на 1965 рік. Видавництво ГОЕРЛЯ, Нью Йорк, 1965. ст. 32.
2. ПРОРОЦТВА арабської цариці Михальди, Нью Йорк, приватним накладом, 1965 сторін 64.
3. *Турково-український Оресь: UKRAINIAN LEMKO MUSIC*, Album No 4. Published by Ukrainian Publishing House HOWELLA, New York, 1965, p 16. Р. #1
4. *Волхимир: БАЛЮДА ЛІ СОВОГО ШУМУ*. Орден, Лондон, 1965, ст. 32, ц. 50с
5. АЛЬМАНАХ КАЛЕНДАР "ПРОВІДІ ННЯ на Рік Божий 1965. Видання Союзу У країнців Католиків "Провидіння". Філадельфія 1965 сл. 194: 8 непаг
6. УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАНИЙ КАЛЕНДАР на рік 1965. Річник 15. Видання Української Православної Церкви в США. С. Бавнд Брук, 1965, ст. 160
7. КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ на 1965 рік. Видавництво "СВОБОДА" Джерзі Сіті - Нью Йорк, сторін 224. ціна прим. 2 долари
8. КАЛЕНДАР СВІТЛА на Божий 1965 рік. 26-й річник. Видавництво 00. Василін. Торонто, 1965, Канада. Сторін 224. Обклад. арт. М. Бідняка .
9. Гарнега-і-Гассен, Хосе: БУНТ МАС, Переклад з еспанського Вольфрама Бурггардта; Нью Йорк, Видання ОЧСУ, 1965; 156. ст. Обклад. Якса Гніздовського.
10. Герц, Б.: ПРИГОДИ КАЦУРИКА. Ілюване оповідання для дітей. 2. видання, Переклад зладила Гаяля Коробочка. Нью Йорк, Видавництво Говерла, 1965 року; 32 стор. з ілюстраціями(Серія): Золота Бібліотека Української Дитини.

НАЙМЕНШІ "КОБЗАРІ" ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В минулому 1964 р., жити дискусію викликало появлення передруку *Кобзаря*, виданого в Женеві 1878 р., з архіву Укр. Музею-Архіву в Клівленді. Одні дописувачі вважали це видання найменшого розміру, а другі викзували на інші ще менші.

Дотепер з'явилося понад 30 різних видань малих "Кобзарів", під різними титулами, як: *Кобзар для молодіжі*, *Кобзар-жемелік*, *Маленький Кобзар*, *Кобзарик*, тощо.

Не всі ці "Кобзарі" є малого розміру. Напр. "Маленький Кобзарик", вид. в С. Петерб. 1911 (має розмір 19x14) а ще більший під тою ж назвою, вийшов у Москві в цім самому році. "Малий Кобзар для дітей" друкований в Києві 1911 р., мав розмір 23.5x16. см і, це з розмір нормальної книги. Піді більшого розміру вийшов "Кобзар" в Одесі 1918 р., в у Львові 1937 р., видано "Малий Кобзар" на 18.2x12.5 см. Таких примірів є більше. Тут назва не свідчить про розмір паперу, але про неповність. Тут подаємо в хронологічному порядку 19 найменших (розмір менший від 14x10 см) *Кобзарів*:

169. *Кобзар*, Женева, 1878 (7.50x5.5); стор. 126;

171. *Кобзар*, Женева, 1881 (10.8x7 см), Том I, стор. 124;

172. *Кобзар*, як вижче, Том 2. Стор. 125-256;

523. *Маленький Кобзар*, Москва, 1917 (12.5x8.5) с. 32;

524. таке саме - Друге видання

525. таке саме - Третє видання;

526. *Кобзарик*, Київ, 1918 р., (12x13.5) сторінок 16;

555. *Маленький Кобзарик*, Київ, 1918 (12x8.5), с. 32;

556. те саме друге видання;

557. *Маленький Кобзарик*, Лубни 1918 (12x8.5);

572. *Кобзар*, Київ 1919 (13.2x8.50) стор. 717

817. *Кобзар*, Krakiv, 1940 (6.3x5) сторін 160;

856. *Кабзар*, Авгсбург, 1946 (9.3x7.2) ст. 160

859. *Кобзар*, Ротенберг (1946) (9.3x7.1) с. 166;

866. *Кобзар*, сібрані поезії (Мінден, 1947 р.,

(6.5x4.5) с. 128;

883. *Кобзар*, Київ, 1950 (12d8-5) сторін 438;

976. *Кобзар із Основи*. Вінніпег 1961 (9.5 x

7) сторін 172;

Кобзар, Женева, 1878 Перевидано в Бал-

тімор 1964 (7.5x5.5), сторін 126;

Малий Кобзар, Торонто (1964), Вид. КУК.,

(6.4x5);

Прикінка: Числа на початку назви подані за "Показчиком видань Шевченкових Творів", Том XIУБ, Поясного вид. Творів Т. Ш. вид. М. Денисюка, крім останніх двох, які не віднесені до Показчи-

ки. Якщо уложить їх за розміром форматом паперу, то найменший буде КОБЗАР під числом 817 (6.3x5), а далі *Малий Кобзар* з Торонто (6.4x5), і так далі, як вказують точні їх описи (побіч).

Але перший КОБЗАР мало розміру появився таки в Женеві 1878 року, якщо не числiti двох видань п. Чигиринський *Кобзар*, виданий у СПБ 1867 р., але він був більший (13x10 та 12x8.5).

Знова ж щодо сторінок, то перше місце має КОБЗАР Київ, поз. 572, має 717 с. далі, як описано.

Л.Бачинський, Клівленд.

 Видання

62. Лесицький, Іван: НАРИС ІСТОРІЇ МУЗИКИ, 2 видання. В-во ГОВЕРЛЯ, Нью Йорк, 1964, сторін 64, ціна прим. 75 с.

63. Ломацький, Михайло: ОПРИШІ ВСЬКЕ ГНІЗДО (Мюнхен), 1964, ст. 168 .

64. Прокопієв, Михайло: ПО 56 РОКАХ НА УКРАЇНІ , спогади з подорожі. Накладом автора, Нью Йорк, 1964, ст. 64, Ціна прим. 1 д.

65. СТОІТЬ ГОРА ВИСОКАЯ , обробка Ф. Надененка на голос і фортепіано. Укр. В-во ГОВЕРЛЯ, Нью Йорк, 1964, ст. 4. та БАЛАМУТЕ це саме.

66. Ковальєв, П.: ЛЕКСИЧНИЙ ФОНД літературної мови київського періоду Х-ХІІІ століття. Нью Йорк, 1964, с. 328 НТШ, Нью Йорк, 1964.

67. Онуфрійчук Ф.: ОПОВІДАННЯ, Йорктон, 1964, с. 16 .

68. Smal-Stocki, Roman; SHEVCHENKO MEETS AMERICA, Market University, Milwaukee , 1964 р. 72.

69. Онацький, Євген, проф.: УКРАЇНСЬКА МАЛА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ. Книжка ХІІІ. Літери Риз-Се. Буенос-Айрес, 1964, Накладом Адміністратури УАПЦеркви в Аргентині. ст. 1589-1716. Ціна прим. 2 дол.

70. 50-ІІВІ ЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПОМОЧІ 22 Листопада в Чікаго, 1964 р. 1914-1964. Сторін 24.

71. Луціє, Лука: ТАРАС ШЕВЧЕНКО Співець Української Слави і Волі. Наукове Совариство ім. Шевченка і "Свобода", Нью Йорк-Джерзі С 1964. Ст. 182.

72. Костієв, К. Д-р: КОНСТИТУЦІЙНІ АКТИ Відновленої Української Держави 1917-1919 років і їхня політично-державна якість. Торонто, Канада, 1964, ст. 186: 6 неп. ціна прим. 4 дол.

73. Ноносієвський, М., Д-р: УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА ВЛАДА НА БУКОВИНІ в 1918 р. Відбитка з "Правничого Вісника", Кн. 2. Виправлене видання коштом Укр. Буковинської Громади в Нью Йорку. Нью Йорк, р. 1964, ст. 56.

74. КАТАЛОГ ОДИНАДЦЯТОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВИ МАЛЯРСТВА ГРАФІКИ І СКУЛЬПТУРИ 6-27 грудня 1964. Нью Йорк, Міжнародний Мист. Клуб. с24

75. Nemeth, J. LE PROVENANCE DU NOM BULGAR. Походження назви "БОЛГАРИ": Winnipeg, 1964 Onomastica No 28. р 16. Price \$1.-

76. Пасічник, Т.: ПЕТРО ГОРДІЄНКО. Епопея. Частина перша: В ДОРОЗІ. Вид. 2. Нью Йорк, 1964, дб. 180 р. ціна прим. 2.50(Том. 2. також 2.50)

77. Володимир, Р.: ПАЛКІ СЕРЦЯ, Вибрані твори, Лондон-Нью Йорк; видання автора, 1964, 215 ст.

СЛОВО НА СТОРОЖІ. Орган Товариства Племянників Рідної Мови ч. 1. Редактує Колегія. Головний Редактор Яр. Рудницький, Вінніпег, 1964 ст. 16 .

Address* WORD on GUARD, P.O.Box 3597, Sta B., Winnipeg, Canada. Під такою назвою з'явилось перше число журналу, потребу якого всі можемо лише радо привікати та сказати: ЦАСТИ, БОЖЕ!

ІНФОРМАТИВНИЙ ЛИСТОК Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Рік ХУ. Чікало-Саскапун, ч. З.. сторін 28. Редактує Колегія.

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ 13-А КНИГА УКРАЇНСЬКОЇ МАЛОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ, проф. Є. Онацького. Книжка коштує 2 дол., (кохна). 14 книжка з'явиться замовлячи: VRev.B.Arjczuk,Casilla de Correo Central 160, Baires, Argentina, або є ЗДА: Rev.I.Tkaczuk 122 E., 7 th Street, New York.

Д-р О. Соколовин:

В С Т О Р І Ч Ч Я

ПРИБУТТЯ ДО НЮ ЙОРКУ о. АГАПІЯ ГОНЧАРЕНКА.

АГАПІЙ ГОНЧАРЕНКО, прибув до Бостону а потім до Нью Йорку 1865 р. Справа його добре відома в ЗДА, однак не всі дослідники належно оцінили цю постать та значення її для ЗДА й України.

Гончаренко вперше вказав американцям на російський імперіалізм та царський деспотизм і кріпацтво, котре, хоч формально знесено, далі практикувалось в Україні. М. Павлик видав у Коломиї 1894 р. „Спомини Агапія Гончаренка”, українського козака-священика, де вказує на його шляхетно-ліберальний погляд на оборону поневоленого люду. „Календар для американських українців”, з 1907 р., уложеній Ант. Левком й виданий „Свободою” в Олефант, Па., на стор. 35-тій містить знимку Гончаренка на тлі величезної сосни, яку він сам посадив з насіння 1873 р. В нашій пресі та Альманахах є також доволі матеріялу про нього. Гончаренко являється першим українським інтелігентом-імігрантом, котрий залишив по собі добре імя, будучи свідомим українським патріотом. Він до смерти держав зв'язки із краєм та в англійській мові писав про Україну й її бажання здобути свободу й державну незалежність.

Андрій Онуфрієвич Агапій ГОНЧАРЕНКО родився 19. серпня 1832 р. в селі Кривині на Київщині, де його батько був священиком. Бабка його була з міщанського роду Богунів, а дід з козацького, звідси, мабуть і, той його ліберальний світогляд. Вчився хлопцем у Київській Духовній Семінарії і в 1853 р., як богослов вступив до Печерської Лаври і постригся в ченці. Київський Митрополит Філарет робить його своїм „книгодержцем” в канцелярії і звідковим й курієром по монастирях і селах. В ченцях одержує ім'я Агапій. В 1857 р. призначено його на ієродіякона православної церкви російського посольства в Аtenах, Греція. Він вийшов з України, залишаючи її назавжди, з порту Одеса. В Аtenах Гончаренко нав'язує контакт з протицарськими російськими революціонерами, переписується з Герценом у Лондоні. Царські шпигуни постійно слідили за ним й одного разу піймали, коли кидав лист до Лондону. Гончаренко хотіли вивезти до Туреччини, а потім до Росії. Та в Константинополі приятелі помагають йому втекти із засаджі і перетранспортують його до Лондону, де він прожив до 1861 р. Звідси повертає знову по Греції. На Афонській Горі Гончаренко висвячується на православного священиника, відбуває паломництво до Святої Землі, але знову мусить тікати перед царськими шпигами, тим разом до Єгипту, в Каїро. В 1863 р. він знову в Аtenах, звідки рішає вийхати до Америки. Гончаренко відплів кораблем з Малої Азії, з місцевості Смирна, я після двох місяців і двох тижнів прибув до Бостону 1865 р., звідки зараз переїхав до Нью Йорку. Тут він одружується з італійкою Чітті Албіно в 1865 р. Править богослужіння старослов'янською мовою для православних. Вчить греку в евангелицькій школі, різьбить в дереві й металю та працює складачем у Біблійному Товаристві. Він закупив слов'янські черенки й ман замір видали для сибіряків вільну пресу в руській мові. Коли ЗДА закупили в 1867 р. Аляску від Росії, вони потребували знавців тієї мови для вияснення населеню демократичної системи ЗДА, звичаїв, обичаїв та прав і обов'язків громадян нової країни. Тому уряд ЗДА заангажував Гончаренка видавати такий часопис для мешканців Аляски.

Агапій Гончаренко, це перший український журналіст в ЗДА, свідомий політичний імігрант, ліберал і любитель свободи, волі й рівності. Тому американці українського походження повинні бути горді на свого предка-піонера, в руки якого уряд ЗДА поручив ведення пропагандивної та видавничої роботи для населення Аляски.

В Каліфорнії, точніше в місті Сан Франциско, Гончаренко почав видавати двотижневик, кажуть англійською, українською та російською мовами, який носив називу „Аласка Геральд”. Його перше число з'явилося 1-го березня 1868 р. з поясненням устрою ЗДА,

Споминки

Агапія Гончаренка,

Українського козака-священика

Відав М. Павлик.

КОЛОМІЯ 1894.

З друкарні М. Білоуса.

Спогади А. Гончаренка, видані Ми-
хailом Павликом у Коломії

о. А. Гончаренко в зимовому одязі

Конституції та демократичних зasad, були також інформації про звичай і побут в ЗДА. Тут вперше англійською мовою була надрукована стаття: „Інтересні ідеї поета Т. Шевченка”, стаття про самого поета, зміст його поеми „Кавказ” та початок „Послання” й „Дум”. Від 15 червня часопис носить ще додатковий заголовок й назува „СВОБОДА”, публікацію якого припинено 1873 р. Гончаренко пробував організувати з тамошніх козаків, засланих царатом на Сибір й Аляску, товариство підтримки революції в Росії, однак без великого успіху.

Гончаренко писав також про „Країну козаків у Північній Америці, або Алясці”, де в 18 сторіччі була знана козакам дорога на Камчатку та Курильські острови, звідки, на байдаках, вони запливали аж до Каліфорнії. Коли Росія продала Аляску, тоді цар видав заклик, щоб козаки верталися назад на Сибір. Вони відмовились та осталися жити на Алясці, всіх коло 20.000 душ. Коли губернатор запитав їх, хто вони такі, одержав відповідь, що вони козаки. Гончаренко писав про козаків в „Окленд Інквейр” 1899 р. як про „поневолений народ”. Цю статтю передруковала Свобода ч. 8, з 1899 р. З огляду на великий патріотизм яким вона надихана та любов до України, передаю її зміст.

Козаки-українці, це народ „вищого полету духа” й „високої розвиненої моралі”. Культура України пов’язана із культурою грецькою та єгипетською. „Безперестанний вандалізм це засада москалів” пише Гончаренко, й тим вони різняться від українців-козаків. Він наводить досить цікавий приклад відносин України з Москвою. „Як еспанці під Пізаром вигубили інків у Перу, збуривши їх святині, пам’ятники а, навіть, міста, те саме вчинили москалі з козаками”, як було із руйнуванням Січі царицею Катериною. Козаки ніколи не визнавали іншої форми правління крім демократії. Ранішній вечір на молитва козаків благає для України Маціній й Гарibalдія, щоб їх визволив з московського ярма.

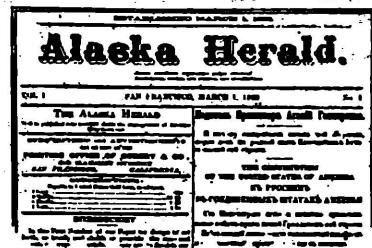
Гончаренко слушно зауважує, що українські груди здергали азійські дики орди перед їх наїздом на Європу, чим оборонили європейську цивілізацію перед варварством. Свою статтю Гончаренко закінчує так: „Ми невдоволені з московського ярма і готові повстати в обороні нашої незалежності. Ці наші почуття ніколи не загинуть”. Статтю підписав: „Агапій Гончаренко, козак вільної України”. За оборону населення перед фабрикантами він паде в конфлікт з ними і уряд його звільнє з посади редактора „Аляска Геральд”.

Гончаренко вкороткі купив хутір біля місцевості Гейвардс у Каліфорнії, де поселяється, даючи своїй садибі назву „УКРАЇНА”. На хуторі в нього знаходилася „книга вписів” з 18-ти тисячами підписів тих, що його відвідували. З вибухом першої світової війни Гончаренко покладав великі надії, що Україна стане самостійною й вільною державою, скинувши московські кайдани, поставити на місце московського український, синьо-жовтий прапор. Він говорив: „Наш край, джерело козацтва, яко-же Финекс, воскресне на добро людям, вічну правду і волю”. Свої всі матеріали і записки переслав він перед своєю смертю до Українського Національного музею у Львові. Він є першим українським імігрантом що залишив по собі традицію боротьби за українську державність, за свободу людини й народів.

Його надмірна любов до України подивугідна! В його „Свободі” з 2. лютого 1873 р. він писав: „Козакуючи по світу вже кілька років, меж всякими людьми, я не бачив ще нічого кращого, як тебе, українська земле! Ой люба моя, мамо моя! Я не піду жити з тобою, бо там москаль сквернiveць панує” . . . Україно, моя ненько”!

Помер Гончаренко за Альманахом УНС 1934 р. 3-го травня, а за ред. Чижом (Альманах УРС, 1935 р.) дня 7-го травня 1916 р. на його улюблених хуторі „Україна”. Хай ця скромна згадка відчечі його прибутия до Нью Йорку буде китицею квітів на його забутій хуторі „Україна” в Каліфорнії.

Кожінен Гончаренка під золотуванням проф. Федора Дунєса робив спарання для викупу цієї „України” з мотивом, щоб відтворити її на національний парк ім. А. Гончаренка.

Перше число виданого А. Гончаренком часопису „Аляска Геральд”

о. А. ГОНЧАРЕНКО - борець за Вільну Україну

Пані Текля Денис кладе квіти на могилу о. А. Гончаренка в 1937 р.

CITY OF HAYWARD - OFFICE OF THE MAYOR

JUNE 10, 1964

JOHN N. PAPPAS, MAYOR
 COUNCILMEN:
 VERNON C. BLICHFELDT
 DANIEL E. COOPER
 TOM NEVEAU
 GEORGE P. OAKES
 ARTHUR C. PHILLIPS
 JOHN K. SMITH

MR. THEODORE LUCIOW
 423 JEFFERSON STREET, N.E.
 MINNEAPOLIS, MINN.

DEAR MR. LUCIOW:

THE HAYWARD AREA HISTORICAL SOCIETY MET ON JUNE 1, 1964, AND DISCUSSED REVEREND AHAPIUS HONCHARENKO. THEY AGREED THAT SOME TYPE OF MONUMENT SHOULD BE ERECTED IN HIS MEMORY. IT WAS INTERESTING TO NOTE THAT A NUMBER OF THE MEMBERS OF THE HISTORICAL SOCIETY KNEW HONCHARENKO WHILE HE LIVED IN HAYWARD.

CONSIDERATION IS NOW BEING GIVEN TO A PLAN TO RELOCATE AND RECONSTRUCT THE GRAVES OF HONCHARENKO AND HIS WIFE IN THE LONE TREE CEMENTARY WHICH IS LOCATED NEAR THE PRESENT GRAVESITE. THIS WOULD MAKE IT POSSIBLE FOR THE PUBLIC TO VISIT THE GRAVES.

MR. RICHARD F. McCARTHY, CHAIRMAN OF THE CALIFORNIA HISTORICAL LANDMARKS COMMITTEE, HAS BEEN INFORMED OF THIS PROPOSAL. THE LANDMARKS COMMITTEE WILL DISCUSS THE STATE OF CALIFORNIA'S PARTICIPATION AT THEIR JUNE 26, 1964, MEETING.

SINCE A PROJECT OF THIS NATURE WILL TAKE A GOOD DEAL OF COORDINATION AS WELL AS FINANCIAL SUPPORT, I WONDER IF THERE IS A LOCAL UKRAINIAN ORGANIZATION IN THE SAN FRANCISCO AREA WHICH COULD WORK WITH THE HISTORICAL SOCIETY. I SHOULD ALSO NOTE THAT DR. ANATOLE MAZOUR, PROFESSOR OF RUSSIAN HISTORY AT STANFORD UNIVERSITY, HAS EXPRESSED AN INTEREST IN THE PROJECT.

PLEASE HAVE THE UKRAINIAN ORGANIZATION REPRESENTATIVE CONTACT DR. MELVIN HENNINGSON, PRESIDENT OF THE HISTORICAL SOCIETY, POST OFFICE BOX 555, HAYWARD, CALIFORNIA.

THERE APPEARS TO BE A GREAT DEAL OF ENTHUSIASM FOR THE CREATION OF AN APPROPRIATE MONUMENT FOR REVEREND HONCHARENKO. HOPEFULLY, SOMETHING CAN BE COMPLETED IN TIME FOR THE CENTENNIAL OF HIS ARRIVAL IN THE UNITED STATES, WHICH WILL BE OBSERVED IN 1965. THE HISTORICAL SOCIETY WILL KEEP YOU INFORMED AS THE PROJECT PROGRESSES.

VERY TRULY YOURS,

 JOHN N. PAPPAS
 MAYOR

Date June 27, 1964

A PIDEA

TO: Mr. Richard F. McCarthy
 Chairman of Historical Landmarks Committee
 State of California
 404 Financial Center Building
 Oakland, California

We, the undersigned, petition your Historical Landmarks Committee to have the State of California buy the historic land called for nearly half a century "Ukraine", near Hayward, the land formerly owned by the Reverend and Mrs. Agapius Honcharenko, and to change it into a public park, preferably named "The Ukrainian Park."

The Honcharenkos purchased the 50-acre land in the early 1880's from another fellow Ukrainian and used the name "Ukraine," Hayward, Calif., in all their addresses--until their death in 1916.

Father Honcharenko is known in American, Ukrainian, Greek and Italian history as a liberal fighter against Russian tyranny and slavery.

He came to America during the Civil War. He was active in writing in the American press for Horace Greeley, General Halleck, Secretary William Henry Seward, and other American leaders of his day. He was well-known and liked throughout the world. He organized Greek Orthodox Churches in New Orleans, La. He translated the Holy Scriptures for the American Bible Society; he was instrumental in the Alaska Purchase in 1867; he was the first editor for the historic "Alaska Herald" of San Francisco; and he was the author of the first English-Russian grammar book in 1868, which was used by the U.S. Armed Forces in Alaska.

The Americans and Canadians of Ukrainian descent have difficulties in visiting Honcharenkos' graves, his famous Cave - "Pechera" - in which he prayed daily until his death in 1916.

The millions of loyal U.S. citizens of Ukrainian descent ask the Historical Landmarks Committee to recognize this American Ukrainian patriot's deeds and name his historical land "The Ukrainian Park", Hayward, California.

NAMES

Dr. N. S. Галяркін
Dr. Alex. Галяркін

ADDRESSES

BIBLOS
 238 E. 6th St.
 New York 3, N.Y.
"HOWERLA"
 238 E. 6TH ST.
 NEW YORK, N. Y. 10003
 GR. 5-0470

**ПРОСИМО НАДСЛАТИ ДО БІ БЛОСУ ВСІ СВОЇ ВИДАННЯ ДЛЯ ІХ
 ТОЧНОГО ТА ВЧАСНОГО ОПИСУ В НАМІМ ЖУРНАЛІ "БІ БЛОСІ"!**

Д-р Ол. Соколівськ:

МАКСИМЧУК, Іллян: КАТАЛОГ УКРАЇНОВІХ НЕДЕРЖАВНИХ МАРОК. Доповнення ч. 3. Микола, Науковий видавництво "Українська філателістична Бібліотека", 1968. 55 спорін, 4 л. 18 см.

У 150-річчя народження Тараса Шевченка українська філателістична література збагатилася особливо важною публікацією авторства відомого (одинокого у вільному світі) видавця й автора-ентузіяста української філателістичної літератури - Ілліана Максимчука, що видав уже дуже гарно ілюстровану публікацію "Каталог Українських Недержавних Марок-Доповнення ч. 3.", на гарному папері. Передмова автора вказує на присвячення цієї праці роковинам нашого національного генія і пророка Тараса Шевченка.

На зміст цієї рідкісної публікації укр. філателістичної літератури скла дається, крім передмови, пояснення, доповнення до ним же виданих, подібних каталогів укр. філателії в 1950, 1957 та 1960 роках, поштових випусків і фахово описаних ще такі шість розділів та річеві три додатки - українських еміграційних урядів, зокрема УНРади; випуски військових формаций: УСС-ів, 1-ї укр. Дивізії УНА, УПА та інші, військові об'єднання. Також є описи випусків маборових пошт у Німеччині, зокрема місцевості Ельванген-Янгст; випуски Пласту; випуски ОУН-Революціонерів; Закордонного Представництва (Відділу) Підпільної Пошти України та випуски укр. установ і організацій.

В Додатку поміщені описи гербових марок, марки для квітування вплат і членських вкладок; додаткові марки, листові залишки, пам'яткові коверти і тп., як штамплі, пропам'ятні печатки, франкотипи й ін. Заподані ілюстрації при кінці книжки обіймають 35 сторінок, гравюри репродукованих марок, пропам'ятних печаток, бльоکів марок, першоднівок, франкотипів Канади й Америки та поштових карток. Серед них усіх домінує портрет Тараса Шевченка, що надає цій публікації для збирачів матеріалів звязаних з культом Шевченка особливу велику вартість.

Українське громадянство, а зокрема українські філателісти у Вільному Світі мусять бути вдячні авторові, що при мінімальній фінансовій підтримці, зумів видати таке корисне та конечно потрібне, видання.

Автор уже друкує й Доповнення до своєї Бібліографії укр. Філателії з 1958 р., яке бажаємо йому щасливо закінчити.
Камалот можна набути в автора: Д. Максимчук, 1622 Н. Моніфор Лес, Чікало 39, Іла.

о. А. Гончаренко біля своєї печери,
перед якою відправляв щодня Богослуження

де поле праці для українських бібліотекарів

Бібліотекарська професія в модерному розумінні у нас Українців зовсім нова. Серед української еміграції бібліотекарська професія почала творитися після другої світової війни в ЗДПА та Канаді. На Рідних землях вона почала творитися також приблизно в тому самому часі.

Скільки наших бібліотекарів є на західній півкулі нам дуже важко сказати у великий мірі завдахи вибулиму, а може дрібакому індивідуалізмові наших товаришів, який не позволяє їм виповнити анкетний листок чи подати список товаришів - бібліотекарів у даній місцевості чи окрузі. На підставі приблизних обчислень можна сказати, що нас є разом в ЗДПА і Канаді близько 200 осіб і що постійно ми дістамо поповнення чи то з поміж новоприбулих, які перекваліфіковуються чи з поміж молоді.

Не маємо докладних даних, щоби сказати скілько наших професійних бібліотекарів є на Рідних Землях, в кожному разі їх є багато більше.

Беручи під увагу, що майже 100% наших товаришів працює по не-українських бібліотеках, в ділянках не звязаних нічим з українськими проблемами, треба нам застосовитися, в якій мірі наші бібліотекарі як стан можуть сповнити корисну роль в житті нашої спільноти у Новому Світі. Говоря як стан тому, що індивідуально майже кожий з наших товаришів працює чи то науково в різних ділянках українознавства, чи в різних громадських організаціях і в той спосіб дає свій вклад в життя нашої спільноти.

Нашим завданням як стану є дати свій вклад в життя нашої спільноти в професійній бібліотекарській ділянці.

Деякі наші - дуже зрештою нечисленні товариші - можуть мати вплив на поширення української книжки про українські справи в американських чи канадських бібліотеках. Деякі можуть працювати - порядком громадського навантаження - в бібліотеках наших наукових чи інших громадських установ. Однаковою одно і друге є доступне тільки одиницям. Робота в якій усі наші товарищімають змогу взяти участь, це в першу чергу бібліографічна робота.

Як знаємо бібліографії є ключем до літератури чи наукової чи beletrystики. Без бібліографій та індексів література, хочби найцінніша є недоступна.

В західному світі бібліографії різних родів є дуже поширені бо вони дають змогу в короткій дорозі довідатися про нові публікації. Всякі видання чи то монографічні - навіть брошюри - чи збірні індексуються чи описуються бібліографічно, дуже часто навіть поки вони ще появляються друком. Цими справами особливо займається документація.

Поза бібліографіями загальними та предметними існує велика скількість індексів як загальних так предметних, як педагогічні, мистецькі технічні, індекси есеїв, драматичних творів, новел та поезій у збірниках, індекси біографій, а навіть такі спеціалізовані індекси, як індекси портретів чи інших ілюстрацій. Коли до того додати абстракти і коли взяти під увагу, що ті всі видання обслуговувані великим скількістю співробітників виходять частими, дуже часто двотижневими випусками, опісля кумульованими, то побачимо, що західному науковцеві доступ до літератури є дуже легкий.

У нас на жаль того всого не має. Англошовні бібліографії та індекси подають лише дуже малу скількість українських матеріалів і то тільки публікованих в англійській мові або таких, що входять в обсяг якось предметної ділянки, нап. публікації Асоціації Вчителів Модернізм. Індексують тільки речі, що входять в обсяг новознавства чи літератури, видання Університету в Блюмінгтон, лише видання з бсягу славістики, то-що.

Часто, щоби знайти якусь статтю треба переглянути сотні томів чи випусків періодиків.

Перед війною ми мали кілька монументальних бібліографій. Сильно розвинулася була бібліографічна праця в двадцятих роках на східній Україні. Зате тепер зокрема коли йде про нашу еміграцію у Вільному світі - ми маємо тільки поодинокі, не звязані з собою і не продовжуваючі річи.

До тих відірваних бібліографічних спроб належить Україніка в чужих мовах покійного Е. Ю. Пеленського, Україніка Амеріканца за р. 1957 тт. Данька і Лабуньки, моя бібліографія Українки в англійській мові видана в р. 1961, коротка бібліографія українки в англійській мові Др. О. Соколишина, видана відбиткою з конгресових рекордів, та його велика бібліографія, яка досі чекає на публікацію та декілька спеціалізованих бібліографій Шевченкіяни, між ними на першому місці бібліографія пок. В. Дорошенка у Кобзарі Н. Денисюка.

Декілька річей того рода вийшло в Канаді, між іншими листи українських книжок рекомендованих до бібліотек проф. Дра Рудницького та тов. Григоровича, а між ними одиночка наша під цю пору періодична бібліографія українки, Україніка Канадіяна та Славіка Канадіяна публікована від ряду літ Проф. Др. Рудницьким.

Цю велику прогалину треба заповнити. Заповнити її є завданням

наших бібліотекарів. Іх завданням є започаткувати такі індекси, зробити їх періодичними та продовжувати.

Ми не можемо мати амбіцій, щоби обхопити нашою бібліографічною роботою річий, які виходять зараз на Рідних Землях. Ми не маємо досступу до них у такій мірі, яка є потрібна для того рода праці, а позатим це завдання наших бібліографів на Рідних Землях. Одинока річ, яку ми моглиби зробити в тій ділянці це бувби своєго рода зведеній каталог, публікацій з наших Рідних Земель в американських і канадійських бібліотеках, зроблений на підставі зведеного каталогу Конгресової Бібліотеки та є ѿ кириличного каталогу.

Наши завдання є обхопити нашою бібліографічною роботою українські публікації та публікації на українські теми, які виходять у Вільному Світі.

В першу чергу нам потрібні загальні систематичні бібліографії Україніки. Так як масно періодичну Україніку Канадіяна так само нам потрібно періодичну бібліографію Україніки у Вільному Світі і - очевидно - Україніка Америки.

Нам потрібно бібліографії Україніки, що появляється в чужих новах Нам потрібно бібліографії періодиків, що виходять у Вільному Світі, як рівнох ретроспективної бібліографії періодиків і серійних видань принайменше від часу другої світової війни, бо в тому часі з'явилося дуже багато ефемеридних видань, під час німецької окупації України, а опісля в таборовім періоді. Взагалі бібліографія таборових видань, не лише періодичних, має надзвичайно велику вартість.

Не потрібно говорити про те яку величезну вартість має для нас індекс наших статей у збірниках серійних виданнях та важніших періодиках. Коли було неможливо опрацьовувати індекс статей у збірниках і в періодиках осібно, требаби випускати спільний індекс, який обімавби статті в серійних виданнях наших наукових установ, наших календарях та інших збірниках так статті наших важніших періодиках. Такий індекс повинен з'явитися періодично, принайменше раз до року. Попри той загальний індекс нам є потрібні деякі спеціальні індекси як індекс української бібліографії, індекс української поезії публікованої в збірках чи ріжного рода збірниках та індекс новель і драматичних творів публікованих в той самий спосіб.

Дуже важним булахи мати предметні бібліографії, як бібліографія української нови, української літератури, українського чистецтва, історії України, бібліографія українського права загального та державного а також ріжного рода тісніші спеціалізовані бібліографії. До них належали в першу чергу бібліографії Українських Церков: Католицької, Православної та Протестантської, з духовно-інтересним підрозділом, історії реформаційних рухів на українських землях, бібліографія наших визвольних змагань, нашої заграницької політики в часі незалежності, зокрема бібліографія чужомовних видань, виданих нашими дипломатичними представництвами, бібліографія Уратинських Січових Стрільців. Бібліографія Українських Військових формувань, бібліографія Дивізії Галичина, Української Повстанчої Армії, наших таборів полонених та таборів переселенців, бібліографія нашої історичної чесноти.

Не менше важною булахи, періодично доповнювана листа українських книгок та книжок про українські справи, рекомендованих для публічних та університетських бібліотек.

Дуже важною булахи бібліографія тез та дисертацій на українські теми з інформаціями, де така теза знаходитьться, чи вона є тільки в машинописі і в який спосіб можна єї дістати до користування, чи є в мікрофільмі або в абстрактах дисертацій. Не менше важним булахи започаткування і провадження "рісерч ін прогрес" на українські теми.

Важним булахи мати бібліографію українки в американських та англійських збірниках урядових документах, конгресових записках то-що.

Завершенням тих усіх бібліографій - вони тут вичислені тільки прикладово булахи періодична бібліографія української бібліографії.

Дуже важним булахи продовжування праці започаткованої професором Плевако. Бібліографічні матеріали. Не менше важним булахи продовжування праці Покійного Проф. Володимира Січинського: Чужинці про Україну. З переписки з пок. Проф. Січинським знаю, що він мав готові до друку матеріали до: Чужинці про Україну в 20 століттю. Завданням в першу чергу наших бібліотекарів булахи зайніціювати видання матеріалів уже зібраних покійним професором і продовжування тоді праці.

Дуже важним булахи створення унійного каталогу принайменше важнішої рідкісної україніки в американських та канадійських бібліотеках, а навіть у посіданні приватних людей. Такий зведеній каталог сильно улекшувавби працю наших науковців і інших дослідників українських прояслем.

Поза тими загальними бібліографіями та індексами не менше важним булахи індекси україніки у виданнях того рода як в наукових публікаціях різних університетів на українських землях в давосніх часах, у Членіях Російського Імператорського Історичного Товариства, в Київській Старині, Індекс до таких публікацій як колишній Літературно-Науковий Вісник, а опісля Вісник, давосніх публікацій Наукового

Товариства імені Шевченка, Індекс українки в публікаціях Інституту ~~для дослідів СРСР~~ і богато таких інших спеціалізованих індексів.

Очевидно при так широко закресному проекті настунуться два питання: Чи ми часто досить людей, щоби оці проскти започаткувати та продовжувати і чи матимемо змогу ці всі ріжнородні публікації публікувати.

Що до першого питання треба взяти під увагу слідує: що правда нас бібліотекарі не так уже богато. Правдою є також, що богато з наших товаришів працює науково в різних ділянках не звязаних з бібліографічною роботою, як в ділянці історії, економічних чи політичних наук та в різних наших громадських організаціях. Очевидно, що ми не можемо вимагати від товариша історика чи економіста, щоби він ~~їїн~~ покинув зовсім свою наукову працю в своїй потеперішній ділянці для того, щоби працювати над якоюсь бібліографією чи індексом. Але кождий може посвятити на ту працю частину свого часу. В ім'я доцільного розподілу наших лідських ресурсів булоби щоби наші бібліотекарі, які виконують в різних наших громадських установах працю, яку може виконати хтось інший без бібліотекарської освіти, покинули її, а час на тому заостражений посвятили на працю, якої ніхто інший як бібліотекар не може виконати.

Попри те бібліотекарі повинні притягнути до тої праці і не бібліотекарів а тільки керувати тим роботою. Нп. при збиранні матеріалів до ~~шіх~~ бібліографій чи індексів майже всю підготовчу роботу можуть робити люди без бібліотекарської освіти, а завданням бібліотекарів булоби ту роботу остаточно оформити і зредагувати.

Друга важна проблема, де здобути фонди на видавання тих усіх ріжнородних бібліографій та індексів. Добрий індекс чи бібліографія, ~~ж~~ знайде завжди збут на кількасот примірників поміж університетськими і іншими того роду бібліотеками та поміж науковцями у даній ділянці. Отже того роде видання в обмеженому накладі повинні завжди оплатитися. Потрібним нам булоби українське бібліографічне видавництво. Очевидно беручи під увагу, що ці всі бібліографії мають значення не тільки для бібліотекарів, але і але для всого нашого загалу - фонди на урухомлення такого видавництва повинна дати наша громада - чи то поодинокі громадини, чи то наші громадські установи. Це моглиби бути чи то видавнича кооператива чи акційна спілка.

В богатьох випадках кошти видання такої бібліографії чи індексу моглиби покрити якесь організація, спеціально зацікавлена даною темою. Нп. бібліографія про Дивізію Галичина моглиби фінансувати Братство Вояків І. Дивізії, і т.д.

Однаковою навіть тоді, коли якусь річ видає чи фінансує якесь постороння організація, треба подбати, щоби ті всі бібліографічні публікації становили хочби формально випуски тої самої бібліографічної серії.

Однаковою колиби навіть не було змоги видавати ті всі бібліографії та індекси та добре упорядкована і доповнювана бібліографія чи індекс на картках може принести величезну користь дослідникам чи науковцям. Це логічно веде до висновку, що нам бувби потрібний Український Бібліографічний Центр, в якому булиби переховувані усі невидані бібліографії та індекси. Цей бібліографічний Центр повинен бути получений з Українським Довідковим Центром. Той Довідковий Центр повинен бути або у Вашингтоні, або в Нью Йорку / осідок О.Н. і наших центральних Установ/. Цей Центр засмотрений у відповідну бібліотеку і штаб співробітників - частина з них повинна бути платна і працювати у центрі стало - частина співробітників чусі.аби бути стало оплачувана Довідковим Центром - яка моглиби уділяти потрібних інформацій про українські справи українським та не українським науковцям, дослідникам видавництвам енциклопедій, біографічних та географічних словарів та видавництвом шкільних підручників. Доцільним булоби получить з тим Довідковим Центром Енциклопедійною Комісією, яка слідкувалаби за україніком в англомовних енциклопедіях та Комісією для Рецензії шкільних підручників, уживаних в американських та канадійських публичних та приватних школах в частинах, що відносяться до історії та географії України, історії української культури української біографії то-що.

Очевидно, що співпрацювати в тому Центрі повинні кроме бібліотекарів також фахівці ділянок, які не є бібліотекарями. Фінансувати цей центр повинно наше громадянство.

Дуже важним також булоби, щоби навіть ті товариші які працюють чи публікують у рахках посторонніх установ, нп. бібліографічні комісії наших наукових установ то-що, повідомляли про свої започатковані чи опубліковані праці Виділ ТУБА, бо це дасть змогу уникнути дуплікації.

Позатим наші бібліотекарі можуть богато допомогти нашим видавництвам та книгарням. Дуже часто наші видання недомагають з бібліографічного боку. /Бібліографічний опис/. Дуже часто не має видавця, якісця видання / або є с фантастичні і неімовірні якісця видання: Нп. Олеса - Владивосток на циклостилевих виданнях виданих в наших ДП - таборах в Німеччині чи Австрії/ року видання. Часто не має найпримітивнішого змісту, не говорячи про індекс. Часто видання, які моглиби

бути цікаві американським канадійським науковцям, не мають не тільки резюме в англійській мові, а навіть заголовкої сторінки в англійській мові.

Тому то наші бібліотекарі повинні бути фаховими дорадчиками наших видавців видавництва. Духе важним буде складення каталогу наших видань, які можна знайти на нашім книгарськім ринку. Це також повинно бути завданням наших бібліотекарів. Дальшим духе важним проектом, який також бібліотекарі повинні зорганізувати, буде центр обігу українських між бібліотеками і приватними книголюбами.

Очевидно що ці всі згадані проекти і багато інших, які можна бути додати вимагають багато часу, людей і фондів. Однаково, коли кождий наш бібліотекар посвятить для тогії справи хоч трохи свого вільного часу, то при економічній господарці людськими ресурсами та допомозі нашого цілого громадянства можна буде чищало з того зреалізувати.

Роман Верес

Замітка:

Посилую спання-матеріали ми одержали від голови Товариства Українських Бібліотекарів Америки, д-ра Романа Вереса з Чікаго, що компонує її без замін, як матеріали з якого неодна людина може багато скористати. (МСЧ)

ДОВІДНИК

Вельмишановний Пане Редакторе!

Учим пресовим повідомленням бажаємо сповістити прояву одного тому праці д-ра З. Лиська "Українські Народні Мелодії" та просити Вас передати цю вістку читачам Вашого часопису. Поява решти томів узaleжнється від передплати і продажі цього тому, тому вважаємо, що завершення видання цього монументального твору потребує співпраці української преси.

Деякі факти:

Фірмус видання Українська Вільна Академія Наук у США; Видавець Діловий Комітет в складі Маріяни Коць - голова, О. Балинський, М. Шлемкевич, Р. Шуль, С. Федів, А. Мілянич, М. Галій, І. Соневицький; Друкарня-Поліграфічна Служба Товариства Української Кооперації; Адміністратія - Українська Кооператива Самопоміч, Джерзі Сіті, Н.Дж.; Замовлення приймає:

The address:

SELFRELIANCE A/C 748
558 Summit Ave.
Jersey City 8, N.J.

Заплановано 10 томів приблизно по 600 сторін кожний, що охоплюватимуть 11,900 мелодій з нотним записом і визначенням коли і в якій місцевості України дана мелодія була залисана, з якого джерела походить, до якого жанру належить і яка її мелодична, ритмічна і формальна характеристика. В першому тому будуть поміщені 8 показників, критичні огляди і аналізи всього матеріалу, як також статистичні зіставлення.

Опублікований тепер другий том охоплює пісні від 1 - 1250 на 574 сторінках тонвалого паперу в твердій оправі оформленій Петром Холодним, мої.

В прилозі український і англійський проспекти, які доповнюють інформацію.

Надіємось, що Хвальна Редакція поставиться прихильно до нашого задуму і поінформує своїх читачів про взаємівість і вартість появи "УНМ" чим причиниться до збільшення передплати.

З пошаною і ширим привітом.

Маріяни Коць
Голова Ділового Комітету

НАША РОЗМОВА

ВН. Бакалець, Володимир, Пасажир: Ваша передплатна залачена по кінці 1964 року. Вітаємо!

ВН. Баран, Степан, Франція: Хдемо на вісімку від Вас! Пишіть про життя і новості. Присім!

ВН. Бородюків, М. Вінніпег: Передплатна спрієнана по кінці 1963 рік.. Присім!

ВН. Хадлібога, С., Канада: Хдемо на вісімку від Вас за підписання передплати! Присім!

ВН. Хоман, Вінніпег, Канада: Ваша передплатна спрієнана по кінці 1964 р.. Пишімо присім!

ВН д-р Цимбала, Оскленд, Каліфорнія: Хдемо на вісімку. Курнал на Ваше бажання склини, але одне число в цьому повернулось. Присім!

ВН. Хомак, Михайло, Ніжеччине: Ми курнал БІ БЛОС нормально шлемо, але з цим подолається, кожне число. Присім Вам!

ВН. Демчшин, М., Рарітан, Н. Джерсі: Курнал БІ БЛОС шлемо нормально, але хдемо на вісімку від Вас. На все добре! Присім Вам!

ВН. Дзядієв, Іван, Асторія, НЙ: Хдемо на вісімку від Вас. Присім!

ВН. Домашовець Григорій Гарифорд, Коламбія: Ваша передплатна спрієнана по кінці 1963 року. Циро вітаємо!

ВЧ. о. Федорович, М., Монреаль, Парадіж: Передплатна спрієнана по кінці 1963 року.. Циро вітаємо!

ВН. Федунський, А., Каліфорнія: Ваша передплатна спрієнана с за весь 1964 рік. Циро вітаємо!

ВЧ. о. пром. Горохівський, Василь Норіч, Холм: Вітаємо Вас, передплатна залачена за 1965 рік!

ВН д-р Гук З.Б., Мерсі, Н. Йорк: Циро вітаємо з Новим Роком, передплатна спрієнана по 1964 р..

ВН д-р Кузьмович, М., Бабилон: Передплатна залачена по кінці 1963 р.. Присім!

ВН. Козловський, Торонто, Канада: Адресу змінили; передплатна спрієнана по кінці 1963 р.. Присім!

ВН. Красчук, Іван, Джерзі Сіті, Н. Джерсі: Курнал для Вас зберігаємо за хдемо на вісімку. Циро вітаємо!

ВН. інж. Лісовий, Ю., Англія: передплатна спрієнана за весь 1964 рік. Циро Вас вітаємо з Новим Роком!

ВН. Лучків, Іван, Торонто, Канада: Все залачено по кінці 1965 року! Да-хдемо! Циро вітаємо Вас!

ВЧ. о. д-р Левицький, Володимир, Мінськівці: Циро! присім; передплатна спрієнана по кінці 1963 року..

ВН. Луців, Федір: Мінськівці: Ваша передплатна спрієнана за весь 1963 рік.. Адемо на вісімку.. Присім Вам!

ВН. інж. Мазуров, Едмонтон, Циро! Вам присім! Передплатна спрієнана за р. 1961.. Чи одержуємо наш журналчик правильно. (неперебійно)?

ВН. Мащак, Олександр, Норвільд, Вермонт: Ми шлемо Вам нормально журнал від коли Ви передплатили, але не маємо від Вас вісімки. Присім Вам!

ВН. д-р Олесіюк, Т., Керніл, Тексас : Присім Вам в далекого. Но Йорку. Ви маєте залачено по кінці 1962 р..

ВН. проф. Пасічник, Трохим, Винсент: Циро вітаємо з Новим Роком! Виріємо по кінці 1965 р.. Присім!

ВН. Павловський, Всеволод Чікало, Іла: Хдемо вісімка від Вас на передплати. Маємо залачено по кінці 1960 року. Курнал шлемо так як Ви бажали.. Присім Вам!

ВН. проф. Терещенко, Річмонд, Н. Й.с: Передплатна спрієнана за весь рік 1964.. Присім Вам!

СПЕЦІЯЛЬНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ:

Очим позідомлямо всіх наших Пан Чинячів і Передплатників, що в місяці березня ГОВЕРЛЯ машинне складання книгож. Просимо користати з цієї складаці та порадити іншим, щоб вони купували книжки в ГОВЕРЛІ!

ПОНДТО - просимо слухати про цю складання книгож. теж по радіо на см. Доблю 1 Ві Ді що. суботи ранком від 8:15-8:45 та щонеділі вечор від 10:30-11.. "ГОМИН УКРАЇНИ!"

DIRE. BY N. S. CZARTORYSKI, PH.D.

KC. 1330 AM
& 97.9 FM

BAT. FROM 8:15-8:45 A.M.
BUN. FROM 10:30-11 P.M.

238 EAST 6TH STREET
NEW YORK, N. Y. 10003

TEL. GR. 5-0470